

NIKOLAITA (22) *sb m*

Ni- (15), Ny- (7).

Teksty nie oznaczają ó; -a- (15) BibRadz, RejAp (14), -ã- (7) WujNT (6), PowodPr.

sg V nikolaito (1). ◇ pl N nikolaitowie (3). ◇ G nikolait(o)w (17). ◇ I nikolaitami (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek krótko działającej (w II w. przestali istnieć) na terenie Efezu i Pergamonu sekty gnostyckiej głoszącej swobodę obyczajową. Nazwa ich wywodzi się od niezidentyfikowanego Mikołaja (nie – jak głoszono za Ireneuszem – od Mikołaja z Antiochii, jednego z siedmiu diakonów). W Średniowieczu nazywano nikolaitami przeciwników celibatu; nicolaita PolAnt, Vulg (22) : W náleznych kościelech wiele Nikolaitow. RejAp 27 marg; O nędzny Nikolaito słuchay á słuchay iáko tu Pan woła ná cię strážliwym głósem swoim RejAp 27, 19, 20 [2 r.], 26v, Ff2v; Ale wzdy to małz/ iż nienawidziłz vczynekow Nikolaitow/ ktorzych y ia nienawidzę. WujNT Apoc 2/6; Bo Nikolaitowie byli haeretycy/ ták názwáni od Mikołaiá/ iednego z siedmi Diákonów kościoła Ierozolimfkiego/ pośpołu z Stephánem obráných WujNT 844, Apoc 2 arg, s. 844, 845.

W charakterystycznych połączeniach: sprawy nikolaitow (4), uczynki (2).

Wyrażenia: »nauka nikolaitow« = doctrina Nicolaitarum PolAnt, Vulg (9): Tákte teź małz ty ktorzy trzymáią náukę Nykolaitow/ co mam w nienawiści. BibRadz Apoc 2/15 [idem RejAp 26]; (marg) Náuká Nikolaitow. (-) A co to byłá zá náuká/ oto słýłzylz iáko iá tu lam Pan wykłádác raczy: Iż byłá podobna ku náuce Báláámowey. RejAp 26v, 26, 26v [2 r.], 27 [2 r.], Ee 2v; WujNT Apoc 2/15.

»sekta nikolaitow« (1): Wízákoź zádawa im [św. Jan kościołom w Malej Azji] przy tym tę niedofkonáłość/ iż miedzy łobą ćierpieli fekty Nikolaitow/ y Báláámitów/ terazniemu luterstwu podobne: bo teź bez mięłá iákiegożkolwiek/ y bez żon/ á ćielefności káždemu wobec wolney/ y rozfkazáney/ á bez towarzysztwá fzkodliwych fektárzow/ obydz lię nie mogą. PowodPr 38.

AK